Temps Ordinari - Cinquè diumenge

Per Administrador el dg., 08/02/2015 - 09:00

Job 7,1-4.6-7
Co 9,16-19.22.27
Mc 1,29-39

0.- Avui se celebra, a molts llocs, la campanya de Mans Unides contra la fam al món. Una jornada per prendre consciència i prendre decisions.Prendre consciència de l'escàndol que suposa el drama de la fam, de la falta d'aliments i de la injusta desigualtat, en un món en el que podríem alimentar-nos, gairebé, el doble de la població actual. Escàndol... i pecat!Prendre decisions, també. De diferent abast. Algunes de caire personal – familiar. Compartint allò que tenim i que ha de ser, d'alguna manera, per als qui no en tenen. D'altres decisions poden ser més col·lectives – socials – polítiques... donant suport a diferents iniciatives que demanen i treballen per corregir les desigualtats flagrants. 1.- Proposo que llegim l'Evangeli d'avui com el relat que dóna resposta –una resposta, narrativa, viscuda- a la pregunta per Jesús. Qui és Jesús? Qui és aquest Jesús que anem coneixent i ens va captivant? Com és el seu viure? Seguim aquest fragment de l'Evangeli. Un bon retrat de Jesús. Caldrà completar-lo amb altres seqüències. D'acord. Avui se'ns dóna aquesta mirada. És una bona aproximació. Anem a pams. a.- Jesús és aquell qui estima els seus amics i companys. Els visita a casa seva. S'hi deixa portar. Comparteix i celebra la vida. Les joies i les penes. La vida domèstica. La trobada crea i alimenta la comunió, la comunitat. Celebra allò tan senzill com "estar junts" i "trobar-nos". Jesús és l'amic dels seu amics. b.- Jesús és qui aixeca qui està abatut i prostrat. Refà qui està aixafat. Li transmet força i motivació per aixecar-se i deixar la seva prostració. L'agafa de la mà i l'ajuda a aixecar-se. Obre horitzó, retorna il·lusió. Dóna nova missió i sentit. Dóna, novament espai, a qui pensa que l'ha perdut. La qui semblava "inútil" resulta que pot tornar a servir. c.- Jesús és qui toca la petitesa humana. La malaltia. Qui agafa de la mà. Toca allò trencat. Ho acull, ho palpa. No ho defuig. Se'n fa càrrec... I, estimant aquesta natura humana feble i vulnerable, la guareix. Posa salvació (salut) allà on hi havia perdició (malaltia). Jesús és qui treu el mal. El desposseeix de poder. El fa fora d'allà on s'havia instal·lat. El treu de l'espai que se n'havia apropiat. Posa termini al mal. Jesús és qui venç el mal que anul·la la persona. I, de la mà de Jesús, la persona pot retornar a ser qui era. Reincorporar-se a la comunitat humana. Posar-se dreta novament. I servir. d.- Jesús és qui prega. Qui necessita de Déu. Qui necessita presentar-se davant el Pare. Qui se sap –i necessita sentir-se- en mans del Pare. Qui en soledat i silenci alimenta el seu cor de la seva presència. De la seva voluntat. Del seu amor. Jesús és qui, per poder estar del tot al costat de la gent, necessita estar ben al costat del Pare. Jesús és qui se sap habitat per Déu i li dóna espai perquè Déu actuï en ell. Està a l'escolta del seu batec. f) Finalment Jesús és, també, qui defuig de ser aclamat i buscat... sense ser acollit en la seva missió i la seva persona. Qui davant de ser utilitzat en el benefici propi, immediat, desapareix i marxa. 2.- Qui és Jesús? Unes pinzellades sobre Ell. Vitals. Vivencials. Davant d'aquest fragment de l'Evangeli –Bona Notícia- de Jesús, mirant-lo en el seu actuar, ens sentim cridats a ser com Jesús. A que sigui Ell qui visqui en nosaltres. A ser així. Com Ell. Que el nostre viure sigui el viure de Jesús avui. Entre nosaltres. En el nostre món i el nostre temps. Cridats a ser Jesús. Emmirallar-nos en Ell. Transmissors d'esperança. Amb els ulls ben oberts. Propers a qui està a prop nostre. Foragitadors del mal, a base de fer el bé. Habitats per Déu i conduits pel seu Esperit. Vivint des de l'amor. Buscant-lo i trobant-lo allà on Ell és.Prenent consciència i prenent decisions.

ETIQUETES
JESÚS